

РЕШЕНИЕ

№ 24

гр. Петрич, 14.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЕТРИЧ в публично заседание на двадесет и трети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПЕТЯ ХАНТОВА

при участието на секретаря Десислава Домусчиева
като разгледа докладваното от ПЕТЯ ХАНТОВА Административно
наказателно дело № 20231230200929 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба от „С.“ ЕООД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление в гр. Петрич, ул. "28-ми о." № 5, ет. 2, представлявано от управителя Т.И., срещу Наказателно постановление № 01-2300534 от 05.12.2023 г., издадено от директор Д"ИТ" – гр. Благоевград, с което на дружеството-жалбоподател е наложено административно наказание на основание чл. 415, ал. 1 от КТ- "имуществена санкция" в размер на 1 500 лева.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на обжалваното наказателно постановление при нарушение на материалните и процесуални правила. Релевира се, при условията на алтернативност да се има предвид разпоредбата на чл. 415в, ал. 1 от КТ и да бъде съобразено, че нарушението е било отстранено в кратък срок и от него не са настъпили вредни последици за работниците или служителите в предприятието, каквато се навежда, че е и съдебната практика при идентични обстоятелства. Моли се при условията на алтернативност също да се вземе предвид и разпоредбата на чл. 28 ЗАНН. Иска се от съда да отмени НП, ведно с всички произтичащи от това последици.

В съдебно заседание за дружеството-жалбоподател, редовно призовани не се явява законен или процесуален представител. В писмено становище излагат твърдения по хода на делото по същество. Претендират разноски.

В съдебно заседание административно-наказващият орган, редовно призован се представлява от пълномощник - юрисконсулт .

В хода на съдебните прения, последната пледира за потвърждаване на НП, като правилно и законосъобразно. Излага подробни съображения в писмено становище. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства, подробно описани в протокол от проведено съдебно заседание на 23.01.2024 г.

Съдът, след като обсъди събраните гласни и писмени доказателства прие за установена следната фактическа обстановка:

Във връзка с извършена проверка на „С.“ ЕООД, резултатите от която са обективирани в Протокол за извършена проверка с изх. № ПР23282268/28.07.2023 г. в Дирекция „Инспекция по труда“ е постъпило Уведомително писмо с вх. № 23096306/14.08.2023 г. от дружеството, ведно с приложени към него документи, в което се навеждат доводи, че принудителните административни мерки /задължителни предписания/ съдържащи се в горепосочения Протокол са били изпълнени. Поради обстоятелството, че към Уведомителното писмо не са приложени доказателства, удостоверяващи изпълнението на всички задължителни предписания, обективирани в Протокол за извършена проверка с изх. № ПР23282268/28.07.2023 г., с Призовка изх. № 23077821/25.08.2023 г. по реда на чл. 45 от АПК „С.“ЕООД – гр. Петрич е призован за извършване на проверка по документи в Дирекция „Инспекция по труда“- гр. Благоевград.

Предвид обстоятелството, че с Уведомителното писмо не са били представени писмени доказателства, удостоверяващи изпълнението на Задължително предписание № 8 от Протокол за извършена проверка с изх. № ПР23282268/28.07.2023 г., на дружеството-жалбоподател е указано с посочената призовка представянето на посочените в нея документи. В изпълнение на указанията, дадени с призовката, в Дирекцията било постъпило по електронен път Уведомително писмо с вх. № 23104346/12.09.2023 г. от упълномощен представител на дружеството – Д.Н., в което е посочено, че не съществуват платежни документи, удостоверяващи, че „има плащане за м. май 2021 г. на лицето В.А.Ч.“.

Видно от представения Трудов договор № 14/21.09.2020 г. на В.А.Ч., страните са договорили периодичността на изплащането на трудовото възнаграждение в т. 6 „Периодичност на изплащане на възнагражденията“, по следния ред: „до 25-то число на следващия месец“. Не са били представени Вътрешни правила за организация на работната заплата на „С.“ЕООД – гр. Петрич, нито са наведени били доводи, че такива съществуват, поради което се е приело, че реда за изплащане на трудовите възнаграждения в предприятието е договореният между страните по горепосочения трудов договор с Ч., ред. Представени са били и платежни ведомости на дружеството за м. май 2021 г., в които липсва личен подпис на работника В.А.Ч., удостоверяващ, че е получил начисленото му трудово възнаграждение за съответния календарен месец. Не е представена писмена молба от Ч., с която последния да е заявил изплащането на отработеното от него трудово възнаграждение да се извършва по банков път. В хода на проверката не са били представени платежни документи /фишове за получени трудови възнаграждения, разходни касови ордери, извлечения за банкови преводи или други платежни документи/, удостоверяващи изпълнението на задължително предписание № 8 от горепосочения Протокол, нито са направени възражения в смисъл, че съществуват, въз основа на което е направен извода, че същото не е изпълнено.

С оглед на това е установено било, че в определения за това срок – 15.08.2023 г., „С.“ЕООД – гр. Петрич в качеството му на „работодател“ по смисъла на Параграф 1, т. 1 от ДР към

Кодекса на труда, към 16.08.2023 г. не е изпълнил задължително предписание № 8 от Протокол за извършена проверка с изх. № ПР23282268/28.07.2023 г., а именно: „С.“ЕООД в качеството си на „работодател“ по смисъла на параграф I, т. 1 от ДР към Кодекса на труда да изпълни задължението си и да изплати уговореното трудово възнаграждение за извършената работа на лицето В.А.Ч. за м. май 2021 г., съгласно чл. 128, т. 2 от Кодекса на труда.

В резултат на констатациите при извършената проверка М. К. Ц., на длъжност „главен инспектор“ при Дирекция „Инспекция по труда“ – Благоевград, съставила АУАН № 01-2300534/06.10.2023 г. срещу „С.“ ЕООД за извършено административно нарушение по чл. 415, ал. 1 от Кодекса на труда в присъствието на упълномощен представител на нарушителя – Д.Н..

В предвидения от ЗАНН срок жалбоподателят депозирал пред административнонаказващия орган възражение във връзка със съставения АУАН, което е разгледано от АНО и прието за неоснователно, видно от одобрителната резолюция на Директора върху становище на старши юрисконсулт при ДИТ.

Въз основа на съставения АУАН било издадено НП № 01-2300534 от 05.12.2023г. , издадено от директор Дирекция „Инспекция по труда“ – Благоевград, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание на основание чл. 415, ал. 1 от КТ - "имуществена санкция" в размер на 1 500 лева.

От така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е **ДОПУСТИМА** като подадена в законния четиринадесетдневен срок и от надлежно легитимирано лице, имащо правен интерес от обжалване, като по своята същност е **НЕОСНОВАТЕЛНА**, поради следното:

Съдът като съобрази съставения АУАН и издаденото въз основа на него НП № 01-2300534/05.12.2023 г. на Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ – Благоевград, намира, че същите са съставени/респ. издадени от оправомощени длъжностни лица, в кръга на компетенциите им. Това е така, с оглед разпоредбите на чл.21, ал.4, изр.2 от УПИАГИТ относно актосъставителя и чл.20, ал.2, т.2 от УПИАГИТ относно издалия наказателното постановление. Не се констатираха процесуални нарушения на чл.42 от ЗАНН и чл.58, ал.1 от ЗАНН. Както акта, така и НП са съставени, респективно издадени в сроковете по чл.34, ал.1 и ал.3 от ЗАНН.

Отразеното в акта и НП е обстоятелствено и пълно. Налице е словесно описание на нарушението, което съответства на посочената в акта и НП правна квалификация на същото. От съдържанието на акта и НП по безспорен начин се извлича време и място на извършване на нарушението. Като изрично се сочи, че нарушението е извършено на 16.08.2023 г., т.е. след като предписанието е било дължимо да се изпълни до 15.08.2023 г. (работен ден) и е констатирано на 18.09.2023 г. по време на последваща проверка, чиято цел е установяване дали са изпълнени предходно дадените предписания, включително и това под № 8 по предходната проверка, което е обективизирано в съставен протокол изх. № ПР2328268/28.07.2023 г.

Предвид на това, съдът не констатира незаконосъобразност на атакуваното НП,

включително и че същото е постановено при съществени нарушения на административнопроцесуалните правила. Процедурите както в производството по устаановяване на административното нарушение, така и в производството на административната санкция за спазени и съдът не констатира, че не са налице сторени процесуални нарушения, опорочаващи крайния атакуван в съда административно-санкционен акт. По безспорен начин са установени както нарушението, така и извършителя и на база на събраните писмени документи по административната преписка, съобразявайки всички релевантни обстоятелства, АНО е издал атакуваното НП в законоустановения срок.

Наказателното постановление е напълно обосновано, както и е подкрепено от събраните в административнонаказателното производство доказателства. Жалбоподателят е имал възможността да се защити в хода на административно-наказателното производство по всички факти, изложени в акта и НП, както и срещу посочената правна квалификация, която съответства на словесно описаното нарушение. Посочената от АНО квалификация на нарушението напълно кореспондира с описанието на деянието от фактическа страна, като и санкционната норма е посочена правилно. Изложените обстоятелства в НП са конкретизирани, ясни и пълни и позволяват на наказаното лице да разбере в административно-наказателното обвинение и да организира адекватно защитата си – т.е. в случая не е нарушено гарантираното му от законодателя право на защита.

Съгласно чл. 128, т.2 от КТ работодателят е длъжен в установените срокове да плаща уговореното трудово възнаграждение за извършената работа.

От събраните по делото доказателства се установи по несъмнен и безспорен начин, че жалбоподателят, като работодател не е изплатил на работещия в дружеството В.А.Ч. уговореното трудово възнаграждение за извършената работа за м. май 2021 г. в дадения в предписание от предходна проверка срок до 15.08.2023 г., включително и до приключване на цялата проверка, като дружеството не е представило никакви доказателства в насока изпълнение на даденото предписание под № 8, което е обективизирано в съставен протокол изх. № ПР2328268/28.07.2023 г.

Трудовото възнаграждение е дължимо месечно и с неплащането за всеки месец престиран труд работодателят изпада в забава, респективно е в нарушение по КТ.

По делото се установи, че административнонаказателното производство е започнало срещу дружеството, доколкото, както акта, така и НП са съставени, съответно издадени срещу юридическото лице - „С.“ЕООД, в качеството му на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от КТ. По делото е безспорно, че дружеството-жалбоподател има качеството на работодател по смисъла на параграф 1, , т.2 от ДР към Закона за здравословни и безопасни условия на труд. Категорично е установено, че същото се намира във валидни трудови правоотношения с работника В.А.Ч., който съгласно Трудов договор № 14/21.09.2020 г. изпълнява длъжността „Шофьор“.

В случая нарушението се изразява в неизпълнение на дадено предписание под № 8, което е обективизирано в съставен протокол изх. № ПР2328268/28.07.2023 г.

Горният факт се установява и от изричното уведомление /на стр. 26 от делото/ от страна на дружеството след влизане на предписанието в сила -12.09.2023 г., че не разполагат с

платежен документ, от който да е видно, че има плащане за месец май 2021 г. на лицето В.А.Ч., което се кредитира от съда изцяло. Съдът не приема доводите на жалбоподателя, че е изпълнило предписанията на административно-наказващия орган, предвид на това, че с депозираното възражение по АУАН са представени и писмени доказателства в тази насока, които обаче са след датата на влизане на предписанието в сила, след като вече е бил издаден АУАН. Тук съдът следва да отбележи, че за административнонаказателната отговорност е релевантен фактът на неизпълнението на принудителна административна мярка по смисъла на чл. 404, ал. 1 КТ, независимо от конкретното съдържание на предписанието. Съдът приема доводите на процесуалния представител на АНО, че дадените задължителни предписания на жалбоподателя в качеството му на работодател представляват ПАМ, която е инкорпорирана в самия протокол за даване на задължителни предписания, като за отстраняване на констатираните нарушения е било предписано на работодателя да изплати на работника В. Ч. уговореното трудово възнаграждение за процесния период, като е определен и краен срок за изпълнение.

Дружеството-жалбоподател е действало като работодател и като такъв не е изпълнил вменените му от КТ, конкретно в разпоредбата на чл.415, ал.1 от същия отговорности за изпълнение на предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, включително такова по чл.404, ал.1, т.1 от КТ, каквото е обективизираното в т. 8 на протокол, изх. № ПР2328268/28.07.2023 г. Протоколът, в който е дадено предписанието, което не е изпълнено е връчен надлежно и за него няма данни да е обжалван по надлежен ред, поради което е влязъл в сила. Принудителните административни мерки по чл. 404, ал. 1 от КТ се прилагат по предотвратяване и преустановяване на нарушенията на трудовото законодателство, както и за предотвратяване и преустановяване на вредните последици от тях.

Наложена е съответстващата на нарушението санкция по чл.415, ал.1 от КТ - имуществена санкция на работодател, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство в размер от 1500 лв. до 15000 лв.

При определяне размера на санкцията са спазени изискванията на чл.27, ал.1 и ал.2 от ЗАНН като е наложена имуществена санкция в минимален размер от 1500 лв. на дружеството, като този размер не може да бъде намаляван, като по този начин ще бъдат постигнати целите на административното наказване предвидени в разпоредбата на чл.12 от ЗАНН. Правилна е преценката на АНО досежно индивидуализацията на наложената административна санкция съобразно целите ѝ (отчетени са релевантните по казуса смекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства), както и сторената от АНО преценка за липса на условия за приложение института на маловажността по смисъла на чл.415в ал.2 КТ.

Съдът намира също, че не следва да се прилага разпоредбата на чл.415в от КТ, поради следното:

Съгласно Тълкувателно решение №3/2011 г. на ОСК на ВАС, разпоредбата на чл.415в от КТ представлява привилегирован състав, приложим в хипотезата на налагане на санкция за нарушенията, изрично посочени в чл.414, ал.3 от КТ. Не може да бъде прието, че нарушението е маловажно. Съдът счита, че конкретното нарушение не би могло да бъде

квалифицирано по чл. 415в от КТ или по чл. 28 от ЗАНН с оглед значимостта на охраняваните обществени отношения с нарушената материално-правна разпоредба. Обект на защита са обществените отношения по охрана на едни от най-важните права на гражданите – трудовите и по специално правото на работниците и служителите на възнаграждение за положен труд, което в никакъв случай не може да се преценява като маловажен случай. За да е налице маловажност по смисъла на чл.415в, ал.1 от КТ, следва да са налице две кумулативно предвидени предпоставки: а)Нарушението да е отстранено веднага след установяването му по реда на КТ и б) От него да не са настъпили вредни последици за работника или служителя. Освен това за разлика от маловажните нарушения по чл.28 ЗАНН, чл.415в, ал.1 от КТ не допуска освобождаване от административнонаказателна отговорност, а предвижда налагане на административно наказание - имуществена санкция, но в многократно по-нисък размер. Доколкото тези условия не се изпълнени, конкретно нарушението не е отстранено веднага след установяването му по реда на КТ, с което неминуемо са настъпили вредни последици за работника и не може да бъде приложен този привелегиран състав. Това е така, предвид на това, че след даденото предписание и съставения протокол, е следвало преди проверката за изпълнено предписание да е било изплатено трудовото възнаграждение, което не е сторено. С оглед изхода на производството, а именно потвърждаване на процесното НП, претенцията на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на разноси се явява основателна. Въззиваемата страна се е представлявала от юрисконсулт на Дирекция „Инспекция по труда“- Благоевград., който се е явил в проведеното съдебно заседание, но самото дело се приема, че не е такова с фактическа и правна сложност, поради което съгласно чл.63д, ал.4, във вр. с ал.1 от ЗАНН, във вр. с чл.37, ал.1 от ЗПП и чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, съдът определи размер на юрисконсултско възнаграждение от 100 лв. (сто лева) за процесуалното представителство пред въззивната инстанция по делото.

Воден от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 01-2300534 от 05.12.2023 г., издадено от Директор Дирекция "Инспекция по труда" – гр. Благоевград, с което на "С."ЕООД с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление град Петрич, обл.Благоевград, ул."28-ми о. " №5, представлявано от управителя Т.И., е наложено административно наказание на основание чл. 415, ал. 1 от КТ - "имуществена санкция" в размер на 1500 /хиляда и петстотин/ лева.

ОСЪЖДА "С."ЕООД с ЕИК ***** със седалище и адрес на управление град Петрич, обл.Благоевград, ул."28-ми о. " №5, представлявано от управителя Т.И., **ДА ЗАПЛАТИ** на Дирекция „Инспекция по труда" – гр. Благоевград, сумата в размер на **100 /сто/ лева**, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. Благоевград на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК, в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Петрич: _____